

ที่ ขก ๐๐๑๗.๓/ว ๓๐๖๙

ที่ทำการอำเภอเมืองขอนแก่น
เลขที่ ๑๑๓๙
วันที่ ๖ ๗ ๕.๔. ๒๕๖๓
ศาลกลางจังหวัดขอนแก่น
ถนนศุนย์ราชการ ขก ๔๐๐๐

แบบพุศจิกายน ๒๕๖๓

เรื่อง แนวทางการพิจารณาหลักฐานที่แสดงว่าเป็นผู้ดำเนินการเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นที่ประจักษ์
มาแล้วไม่น้อยกว่าสองปีก่อนวันยื่นแจ้ง

เรียน นายอmbาภูกอambao

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหลักฐานที่เป็นประจักษ์เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค จำนวน ๑ ชุด

ด้วยสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้รวบรวมแนวทางการพิจารณาของนายทะเบียน
กลังที่ได้พิจารณาหลักฐานขององค์กรผู้บริโภคที่แสดงให้เห็นว่าองค์กรของผู้บริโภคเป็นผู้ดำเนินงานเกี่ยวกับ
การคุ้มครองผู้บริโภคเป็นประจักษ์มาแล้วไม่น้อยกว่าสองปีก่อนวันยื่นแจ้งหรือไม่ โดยหลักฐานอย่างไรจะเป็น
ที่ประจักษ์หรือไม่เป็นที่ประจักษ์เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค รายละเอียดปรากฏตามเอกสารแนบ

จังหวัดขอนแก่น จึงขอส่งหลักฐานที่เป็นประจักษ์เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค¹
ให้หน่วยงานของท่านได้ใช้ประโยชน์ และเผยแพร่ให้ประชาชนทราบโดยทั่วถัน

จึงเรียนมาเพื่อดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง และขอให้แจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในพื้นที่ทราบด้วย

ลงวัน ๗.๔.๖๓ ๙.๐๐ ชั่งจากน้ำเกิน .

ขอแสดงความนับถือ

(นายศรีวิชา พชพาบุญกิจ)

รองผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่น ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่น

- สาย ๓.๘๔๙๒ ๐ ๑๖๖๔๗๖๒๘๗ กก๗๔๒๒๙
การบริการทางกฎหมายสำนักงานที่ปรึกษาทางนิติกร
ให้คำแนะนำทางกฎหมายและให้คำปรึกษาทางนิติกร
และสถาบันนิติบัญญัติสำนักงานที่ปรึกษาทางนิติบัญญัติ

- ฟอนต์ฟ้า ๐๘๐.๖๗๔๗๖๒๘๗ กก๗๔๒๒๙
กทม. กทม. กทม. กทม. กทม. กทม. กทม. กทม. กทม.

ลงนาม

๔/๔/๖๓

สำนักงานจังหวัด

กลุ่มงานศูนย์ดำรงธรรมจังหวัด
โทร/โทรสาร ๐-๔๗๖๘๓-๔๗๖๘๔

ขอนแก่น : เมืองพัฒน์โลกแห่งศิลป์ที่มี
Khon Kean : World Craft City for Ikat

หลักฐานเป็นที่ประจักษ์เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค^๑

สมศักดิ์ ระดาเดชร^๒

โดยที่มาตรา ๔๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้สิทธิของผู้บริโภคย่อมได้รับความคุ้มครอง บุคคลย่อมมีสิทธิร่วมกันจัดตั้งองค์กรของผู้บริโภคเพื่อคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิของผู้บริโภค และองค์กรของผู้บริโภคตั้งก้าวมีสิทธิร่วมกันจัดตั้งเป็นองค์กรที่มีความเป็นอิสระเพื่อให้เกิดพลังในการคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิของผู้บริโภคโดยได้รับการสนับสนุนจากรัฐ ทั้งนี้ หลักเกณฑ์และวิธีการจัดตั้งอำนาจในการเป็นตัวแทนของผู้บริโภค และการสนับสนุนด้านการเงินจากรัฐ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติต่อมาจึงได้มีการประกาศใช้บังคับพระราชบัญญัติการจัดตั้งสถาบันการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยมีวัตถุประสงค์ให้องค์กรของผู้บริโภคร่วมตัวกันจัดตั้งเป็นสถาบันการคุ้มครองเพื่อทำหน้าที่เป็นผู้แทนผู้บริโภค ดำเนินการในเรื่อง^๓ (๑) ให้ความคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิของผู้บริโภค รวมตลอดทั้งเสนอแนะนโยบายเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคต่อคณะรัฐมนตรีหรือหัวหน้างานของรัฐที่เกี่ยวข้อง (๒) สนับสนุนและดำเนินการ ตรวจสอบติดตาม เฝ้าระวังสถานการณ์ปัญหาสืบค้าดุลยบริการ แจ้งหรือโฆษณาข่าวสารหรือเตือนภัยเกี่ยวกับสินค้า หรือบริการที่อาจกระทบต่อสิทธิของผู้บริโภค หรืออาจก่อให้เกิดความเสียหายหรือเกิดความเสื่อมเสียแก่ผู้บริโภค โดยจะระบุชื่อสินค้าหรือบริการหรือชื่อของผู้ประกอบธุรกิจด้วยก็ได้ (๓) รายงานการกระทำการท้าหรือผู้บริโภค ไปยังหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานอื่นที่รับผิดชอบ คณะกรรมการกระทำการอันมีผลกระทบต่อสิทธิของผู้บริโภค ในปัจจุบันนี้ยังคงดำเนินการต่อไป (๔) สนับสนุนและช่วยเหลือองค์กรของผู้บริโภคในการรักษาประโยชน์ของผู้บริโภคให้มีประสิทธิภาพและได้รับความเชื่อถือ ตลอดจนส่งเสริมการรวมตัวขององค์กรของผู้บริโภคในระดับจังหวัดและเขตพื้นที่ (๕) สนับสนุนการศึกษาและกวิจัยเพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิของผู้บริโภค (๖) สนับสนุนและช่วยเหลือสมาชิกในการใกล้กันเพื่อประโยชน์ของผู้บริโภคในระดับจังหวัดและเขตพื้นที่ (๗) ดำเนินคดีเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคตามที่เห็นสมควรหรือเมื่อมีผู้ร้องขอ หรือให้ความช่วยเหลือในการดำเนินคดีในกรณีที่ผู้บริโภคหรือองค์กรของผู้บริโภคถูกฟ้องคดีจากการใช้สิทธิในฐานะผู้บริโภคหรือใช้สิทธิแทนผู้บริโภค แล้วแต่กรณี และเพื่อประโยชน์แห่งการนี้ ให้มีอำนาจประโยชน์ของผู้บริโภคที่จะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภคในการตัดสินใจ หรือรับรู้ และเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการอันจะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภคในการตัดสินใจซื้อสินค้าหรือใช้บริการ ให้ประชาชนสามารถเข้าถึงได้โดยสะดวก

แต่ถ้ายังไม่ท่องค์กรของผู้บริโภคจะรวมตัวกันจัดตั้งเป็นสถาบันการคุ้มครองผู้บริโภคนั้น องค์กรนั้น จะต้องเป็นองค์กรที่ผู้บริโภคซึ่งเป็นบุคคลธรรมชาติ แต่สิบคนขึ้นไปรวมตัวกันจัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองผู้บริโภคและไม่แสวงหากำไร ไม่ว่าการรวมตัวจัดตั้งนั้นจะจัดตั้งเป็นรูปแบบใด และจะเป็นนิติบุคคลหรือไม่ก็ตาม และให้หมายความรวมถึงนิติบุคคลที่มีวัตถุประสงค์ดังกล่าวด้วย^๔ โดยองค์กรของผู้บริโภคตั้งกล่าวจะต้อง^๕ (๑) ไม่เป็นองค์กรของผู้บริโภคที่จัดตั้งขึ้นไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม หรือถูกครอบงำโดยผู้ประกอบธุรกิจที่เป็นนิติบุคคล กรรมการ หรือผู้มีอำนาจบริหารของผู้ประกอบธุรกิจ

^๑ เอกสารประกอบการบรรยายหัวข้อ “หลักฐานเป็นที่ประจักษ์เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค” ในการพิจารณาข้อหาจงใจหลอกลวงความเป็นองค์กรของผู้บริโภค โรงเรียนรามาการ์เด้น กรุงเทพฯ วันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๒

^๒ นิติกรเข้าถึงภารกิจเช่น สำนักกฎหมายและระบบบุคคล สำนักงานปลัดสำนักนายกัฐมนตรี

^๓ พ率先ราชบัญญัติการจัดตั้งสถาบันการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๖๒ , มาตรา ๑๙

^๔ บทนิยามคำว่า “องค์กรของผู้บริโภค” ตามพระราชบัญญัติการจัดตั้งสถาบันการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๖๒ , มาตรา ๓

^๕ พ率先ราชบัญญัติการจัดตั้งสถาบันการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๖๒ , มาตรา ๕

ตั้งกล่าว หรือโดยหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือพนักงานราชการเมือง (๒) ไม่เป็นองค์กรของผู้บริโภคที่ได้รับเงินอุดหนุนไปว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมจากบุคคลตาม (๑) เว้นแต่เป็นเงินที่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือได้รับตามพระราชบัญญัตินี้ และ (๓) เป็นองค์กรของผู้บริโภคที่ได้แจ้งสถานะความเป็นองค์กร ตามมาตรา ๖

เมื่อมีความเป็นองค์กรของผู้บริโภคตามบทนิยามและมีลักษณะดังกล่าวข้างต้น ประสงค์จะเข้าร่วมจัดตั้งหรือเป็นสมาชิกของสหภาพองค์กรของผู้บริโภค ให้แจ้งสถานะความเป็นองค์กรของผู้บริโภคไว้ต่อนายทะเบียน โดยจะแจ้งต่อนายทะเบียนก่อนกลางหรือนายทะเบียนประจำจังหวัดที่ผู้แจ้งมีภูมิลำเนาอยู่ก็ได้ องค์กรของผู้บริโภคที่จะแจ้งสถานะความเป็นองค์กรของผู้บริโภคดังกล่าว ต้องมีหลักฐานแสดงว่าเป็นผู้ดำเนินการเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นที่ประจักษ์มาแล้วในวันเดียวกัน

ปัญหาว่าเป็นการคุ้มครองผู้บริโภคหรือไม่ พิจารณาจากพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๖๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แต่ปัญหาว่าหลักฐานแบบใดถึงจะแสดงให้เห็นเป็นประจักษ์ หรือไม่นั้น พระราชบัญญัติการจัดตั้งสหภาพองค์กรของผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๖ วรรคสอง บัญญัติไว้ว่า “ว่าด้วยมีหลักฐานแสดงว่าเป็นผู้ดำเนินการเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นที่ประจักษ์มาแล้วในวันเดียวกัน จึงถือให้เกิดปัญหารันยืนแจ้ง ดังนั้น ปัญหาว่าหลักฐานแบบใดถึงจะแสดงให้เห็นเป็นประจักษ์หรือไม่นั้น จึงถือให้เกิดปัญหารันยืนแจ้ง ดังนี้ ปัญหาว่าหลักฐานแบบใดถึงจะแสดงให้เห็นเป็นประจักษ์หรือไม่นั้น จึงถือให้เกิดปัญหารันยืนแจ้ง ในการใช้คุณพินิจในการรับฟังหลักฐานอย่างมาก จากการรวบรวมแนวทางตามที่นายทะเบียนกลางได้ใช้คุณพินิจรับฟังหลักฐานที่องค์กรต่าง ๆ ให้เสนอมาเพื่อประกอบการขอแจ้งสถานะความเป็นองค์กรของผู้บริโภคพบว่า ส่วนใหญ่หลักฐานที่เสนอมาดังนี้ ไม่สามารถแสดงให้เห็นเป็นที่ประจักษ์เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค

หลักฐานอย่างไรจะเป็นที่ประจักษ์หรือไม่เป็นที่ประจักษ์เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค มีองค์ประกอบ ๓ อย่าง คือ (๑) เป็นหลักฐานที่เขื่อนถือได้ (๒) หลักฐานนั้นจะต้องเป็นการดำเนินการเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค และ (๓) จะต้องมีระยะเวลาดำเนินการมาแล้วในวันเดียวกันนั้น (วันที่ยื่นคำขอแจ้งสถานะความเป็นองค์กรของผู้บริโภค) แยกได้ ดังนี้

๑. หลักฐานที่แสดงให้เห็นเป็นที่ประจักษ์เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค

หลักฐานชนิดนี้ค่อนข้างจะพิจารณาง่าย เพราะเป็นหลักฐานแบบตรงไปตรงมา ที่ปรากฏรายละเอียด ชัดตอน วิธีการในการดำเนินงานเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค ปรากฏวัน เดือน ปี ที่ดำเนินการ และที่สำคัญจะต้องปรากฏชื่อขององค์กรนั้นด้วย จึงจะถือว่าเป็นหลักฐานที่แสดงว่าองค์กรนั้นเป็นผู้ดำเนินการเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค (ต้องเป็นหลักฐานที่เกิดขึ้นในระยะเวลาที่ดำเนินการในเรื่องดังกล่าว ไม่ใช่เป็นการจัดทำขึ้นใหม่ในภายหลัง เพราะจะทำให้ขาดความน่าเชื่อถือ) เช่น

๑.๑ หนังสือขององค์กรที่ไปถึงหน่วยงานของรัฐ เพื่อเรียกร้องหรือให้ดำเนินการเกี่ยวกับ ประโยชน์หรือความปลอดภัยของผู้บริโภคจากการใช้สินค้าหรือบริการ เช่น การยื่นหนังสือต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขและสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา เพื่อให้มีการยกระดับการคุ้มครองผู้บริโภค อาหารจีเอ็มโอ^๖ หรือขอให้จัดปัญหาอุปสรรคเพื่อไม่ให้ผู้ประกอบธุรกิจกระทำการที่เป็นการเอาเปรียบผู้บริโภค เช่น หนังสือร้องเรียนเกี่ยวกับพัสดุงาน^๗ หนังสือขอให้หน่วยงานของรัฐออกมาตรการต่าง ๆ เพื่อคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในความครอบครองของผู้ประกอบธุรกิจ^๘ หรือรายงานผลการดำเนินงาน

^๖ พระราชบัญญัติการจัดตั้งสหภาพองค์กรของผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๖๒, มาตรา ๖ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง

^๗ เลขที่คำขอ ๑๐/๒๐๒๓

^๘ เลขที่คำขอ ๑๐/๗๓๓

^๙ เลขที่คำขอ ๑๐/๖๓๔

ตามที่องค์กรนี้ได้ดำเนินการเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค เช่น หนังสือถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขต รายงานผลการตรวจสอบราคาสินค้าและบริการ^{๑๐}

๑.๒ หนังสือตอบจากหน่วยงานของรัฐเกี่ยวกับผลการดำเนินการตามที่องค์กรนี้ฯ ขอให้ดำเนินการที่เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค^{๑๑}

๑.๓ หลักฐานหรือเอกสารที่เป็นรายงานศึกษาวิจัยหรือรายงานผลการดำเนินโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวกับการดำเนินการคุ้มครองผู้บริโภค เช่น รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการพัฒนาบริการรักษาทางเลือกทางโทรศัพท์และเครือข่ายส่งต่อบริการสำหรับวัยรุ่นและสตรีที่ตั้งครรภ์ไม่พร้อม เพื่อให้บริการรักษาทางเลือกสำหรับผู้ประสบปัญหาท้องไม่พร้อมเพื่อร้องรับการส่งต่อไปยังหน่วยบริการสุขภาพของหน่วยงานภาครัฐ และเสนอเข้าสู่การเป็นบริการพื้นฐานในระบบสิทธิประโยชน์ของสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ อันเป็นบริการที่เน้นมาตรการพัฒนาระบบบริการสุขภาพทางเพศ การปรึกษาทางเลือก การช่วยเหลือส่งต่อ การป้องกันตั้งครรภ์ซ้ำ การยุติการตั้งครรภ์ที่ปลดออก ก และการเข้าถึงเวชภัณฑ์คุมกำเนิดที่มีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้ประสบปัญหาท้องไม่พร้อมเข้าถึงได้やすいในการขอคำปรึกษาทางออกที่ถูกต้องและปลอดภัย อันเป็นการดำเนินการที่ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประสบปัญหาท้องไม่พร้อมได้รับบริการด้านสุขภาพ^{๑๒}

๑.๔ ภาพถ่ายประกอบที่ปรากฏรายละเอียด ขั้นตอน วิธีการในการดำเนินงานเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค และปรากฏวัน เดือน ปี ที่ดำเนินการ รวมทั้งข้อมูลขององค์กรนี้ด้วย^{๑๓}

๑.๕ หลักฐานที่เป็นประทุนนีบัตร ประกาศ เกียรติคุณ โล่รางวัล ที่หน่วยงานของรัฐมอบให้แก่องค์กร เพื่อแสดงว่าเป็นองค์กรนี้ผู้ดำเนินการเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค^{๑๔}

๑.๖ การเผยแพร่รับฟังความในนิตยสารหรือเว็บไซต์ที่เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค^{๑๕} โดยจะต้องเป็นบทความในนามขององค์กรนี้ฯ ด้วย เช่น การเผยแพร่รับฟังความ “บทเรียน” “จอดำ” กัน มาตรการป้องกันผู้บริโภคจากการถูกเอาเปรียบ^{๑๖} การเผยแพร่รับฟังความ “เดือนผู้โดยสารรถตู้โดยสารตัดแปลง พิถกภูมาย”^{๑๗}

๑.๗ รายงานประจำปี รายงานประจำปีให้ผู้มีส่วนได้เสียทราบสารขององค์กรที่ออกเผยแพร่ผลงานขององค์กรเกี่ยวกับการดำเนินค่าธรรมเนียมการคุ้มครองผู้บริโภค^{๑๘}

๒. หลักฐานที่ไม่สามารถแสดงให้เห็นเป็นที่ประจักษ์เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค

หลักฐานชนิดนี้เป็นการใช้คุณพินิจที่ค่อนข้างจะพิจารณายาก เพราะเป็นหลักฐานที่ควบคุมโดยทั่วไป แต่ขาดมาตรฐานตามข้อ ๑ แต่ขาดมาตรฐานตามข้อ ๒ ให้ข้อหนึ่งขององค์ประกอบในการพิจารณา คือ ๑) หลักฐานไม่น่าเชื่อ หรือ ๒) หลักฐานไม่เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค หรือ ๓) มีระยะเวลาดำเนินการมาแล้วน้อยกว่าสองปีก่อนวันที่แจ้ง^{๑๙}

๒.๑ ผลงานที่มีหลักฐานเชื่อถือได้ แต่มีระยะเวลาดำเนินการมาแล้วน้อยกว่าสองปีก่อนวันที่แจ้ง^{๒๐} หรือระยะเวลาไม่น้อยกว่าสองปีก่อนวันที่แจ้งแต่เป็นผลงานที่ไม่เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค^{๒๑}

^{๑๐} เลขที่คำขอ ๑๐/๖๔๘

^{๑๑} เลขที่คำขอ ๑๐/๓๓๓

^{๑๒} เลขที่คำขอ ๑๐/๔๕๓

^{๑๓} เลขที่คำขอ ๑๐/๖๔๓

^{๑๔} เลขที่คำขอ ๑๐/๖๔๖ , ๑๐/๖๔๗ , ๑๐/๖๕๑ และ ๑๐/๖๕๒

^{๑๕} เลขที่คำขอ ๑๐/๖๒๓

^{๑๖} เลขที่คำขอ ๑๐/๖๔๓

^{๑๗} เลขที่คำขอ ๑๐/๖๒๐ , ๑๐/๖๒๑ , ๑๐/๖๒๒ , ๑๐/๖๒๓

^{๑๘} เลขที่คำขอ ๑๐/๖๔๑ และ ๑๐/๖๓๒

๒.๒ ผลงานที่เป็นขององค์กรอื่นหรือผู้อื่น หรือไม่ใช่ดำเนินการในนามขององค์กรที่ยื่นคำขอแจ้งสถานะความเป็นองค์กรของผู้บริโภค หรือไม่ปรากฏชื่อองค์กรที่เป็นเจ้าของผลงาน^{๗๙}

๒.๓ ผลงานที่มีเพียงภาพถ่าย แต่ไม่ปรากฏรายละเอียด ขั้นตอน วิธีการในการดำเนินงาน เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค หรือผลงานที่ระบุเพียงจำนวนรับเรื่องร้องเรียน แต่ไม่ปรากฏผลของการแก้ไขปัญหาข้อเรียนรู้ตามที่กล่าวอ้าง^{๘๐}

๒.๔ ผลงานที่เป็นการอบรม สัมมนา ศึกษาคุณงาน ซึ่งเป็นเพียงการเพิ่มพูนความรู้และขั้นตอนเตรียมการเพื่อนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์กับการคุ้มครองผู้บริโภค ยังไม่เป็นที่ประจักษ์เกี่ยวกับ การคุ้มครองผู้บริโภค เว้นแต่จะปรากฏว่ามีเอกสารหรือหลักฐานว่าได้มีการนำความรู้ที่ได้รับจากการอบรม สัมมนาหรือการศึกษาคุณงานไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการคุ้มครองผู้บริโภคตามวัตถุประสงค์ขององค์กรนั้น ๆ^{๘๑}

๒.๕ ผลงานที่เป็นการให้ความรู้เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค แต่หลักฐานที่เสนอมาเป็นเพียงภาพถ่ายที่ไม่ทราบว่าเป็นผู้ใด เกี่ยวข้องอย่างไรกับองค์กรที่ยื่นคำขอแจ้งสถานะความเป็นองค์กรของผู้บริโภคนั้น ๆ^{๘๒}

๒.๖ อื่น ๆ เช่น ผลงานที่ไม่แนบทหลักฐานประกอบ หรือเป็นหลักฐานที่มีลักษณะเป็นการจัดทำขึ้นใหม่ ไม่น่าเชื่อว่าได้จัดทำขึ้นในวันที่ระบุไว้ในเอกสารดังกล่าว^{๘๓}

การพิจารณาว่าองค์กรที่ยื่นคำขอแจ้งสถานะความเป็นองค์กรของผู้บริโภค มีหลักฐานแสดงว่าเป็นผู้ดำเนินการเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค เป็นที่ประจักษ์มาแล้วไม่น้อยกว่าสองปีก่อนวันยื่นแจ้ง หรือไม่นั้น มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะองค์กรที่นายทะเบียนรับแจ้งสถานะเป็นองค์กรของผู้บริโภค และนายทะเบียนกลางได้ประกาศให้ประชาชนทั่วไปทราบแล้ว องค์กรของผู้บริโภคนั้น ๆ ไม่น้อยกว่า หนึ่งร้อยห้าสิบองค์กร มีสิทธิเข้าข้อกันแจ้งต่อนายทะเบียนกลางเพื่อเป็นผู้เริ่มก่อการในการจัดตั้งสภาพองค์กร ของผู้บริโภค โดยผู้เริ่มก่อการจะไปร่วมรวมองค์กรของผู้บริโภคที่ยินยอมเข้าร่วมในการจัดตั้งสภาพองค์กรของผู้บริโภคให้ได้จำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งขององค์กรของผู้บริโภคที่นายทะเบียนกลางได้ประกาศการรับแจ้ง เพื่อจัดตั้งสภาพองค์กรของผู้บริโภคต่อไป^{๘๔}

สภาพองค์กรของผู้บริโภค มีความสำคัญในฐานะเป็นผู้แทนของผู้บริโภคตามที่กล่าวไว้ดอนด้าน หากองค์กรของผู้บริโภคที่เป็นกลุ่มเริ่มต้นในการเริ่มก่อตั้นไม่มีความเป็นองค์กรของผู้บริโภค ตามบทนิยามคำว่า “องค์กรของผู้บริโภค” มาตรา ๓ ไม่มีคุณลักษณะตามมาตรา ๕ (๑) และ (๒) และไม่มีหลักฐานแสดงว่าเป็นผู้ดำเนินการเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค เป็นที่ประจักษ์มาแล้วไม่น้อยกว่าสองปีก่อนวันยื่นแจ้ง ตามมาตรา ๖ วรรคสอง ก็เป็นการไม่สมควรที่จะเข้าไปมีบทบาทเป็นผู้แทนผู้บริโภคในการดำเนินการต่าง ๆ ตามที่พระราชนูญถือการจัดตั้งสภาพองค์กรของผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๑๒ บัญญัติไว้ และที่สำคัญเมื่อมีการตั้งสภาพองค์กรของผู้บริโภคได้แล้ว รัฐบาลจะต้องจัดสรรเงินอุดหนุนไว้ที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เป็นการจ่ายขาดเพื่อเป็นทุนประจำเดิมเบื้องต้นให้แก่สภาพองค์กรของผู้บริโภคที่จัดตั้งขึ้นดังกล่าวเป็นจำนวน

^{๗๙} เอกที่คำขอ ๓๐/๒๒๓, ๓๐/๒๒๕, ๓๐/๒๔๒, ๓๐/๒๔๔ ๓๐/๒๔๕, ๓๐/๒๔๗, ๓๐/๒๕๓, ๓๐/๒๕๔ และ ๓๐/๒๕๕

^{๘๐} เอกที่คำขอ ๓๐/๒๐๗, ๓๐/๒๒๕, ๓๐/๒๔๒, ๓๐/๒๔๔, ๓๐/๒๔๕, ๓๐/๒๕๒, ๓๐/๒๕๓, ๓๐/๒๕๔, ๓๐/๒๕๕, ๓๐/๒๕๖, ๓๐/๒๕๗, ๓๐/๒๕๘ และ ๓๐/๒๖๐

^{๘๑} เอกที่คำขอ ๓๐/๒๔๗, ๓๐/๒๕๒, ๓๐/๒๕๓, ๓๐/๒๕๔, ๓๐/๒๕๕, ๓๐/๒๕๖, ๓๐/๒๕๗ และ ๓๐/๒๖๐

^{๘๒} เอกที่คำขอ ๓๐/๒๐๗, ๓๐/๒๒๕, ๓๐/๒๔๒, ๓๐/๒๔๔, ๓๐/๒๔๕, ๓๐/๒๕๒, ๓๐/๒๕๓, ๓๐/๒๕๔, ๓๐/๒๕๕, ๓๐/๒๕๖ และ ๓๐/๒๖๐

^{๘๓} เอกที่คำขอ ๓๐/๒๐๗, ๓๐/๒๒๕, ๓๐/๒๔๒, ๓๐/๒๔๔, ๓๐/๒๔๕, ๓๐/๒๕๒, ๓๐/๒๕๓, ๓๐/๒๕๔, ๓๐/๒๕๕, ๓๐/๒๕๖ และ ๓๐/๒๖๐

^{๘๔} พระราชบัญญัติการจัดตั้งสภาพองค์กรของผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๑๒, มาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง

ไม่น้อยกว่าสามร้อยห้าสิบล้านบาท เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเบื้องต้นในการดำเนินการให้เกิดการรวมตัวกันขององค์กรของผู้บริโภคอย่างทั่วถึงและเกิดพลังอย่างแท้จริงตามเจตนาณ์ของรัฐธรรมนูญ^{๒๕}

เท่านั้นยังไม่พอ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีจะต้องเสนอต่อกองธรรมนตรีเพื่อพิจารณาจัดสรรเงินอุดหนุนเป็นรายปีเป็นการจ่ายขาดให้แก่ส่วนราชการของผู้บริโภคตามที่ส่วนราชการของผู้บริโภคเสนอ และให้กองธรรมนตรีจัดสรรให้เพียงพอต่อการดำเนินงานโดยอิสระของส่วนราชการของผู้บริโภค ในกรณีที่ส่วนราชการของผู้บริโภคเห็นว่าจำนวนเงินที่กองธรรมนตรีจัดสรรให้ไม่เพียงพอต่อการดำเนินงานตามวรรคสอง ส่วนราชการของผู้บริโภคจะมีหนังสือขอให้กองธรรมนตรีทบทวนเพื่อจัดให้เพียงพอ ก็ได้^{๒๖}

ดังนั้น ส่วนราชการของผู้บริโภค มีความสำคัญเพื่อทำหน้าที่เป็นผู้แทนของผู้บริโภค แต่การพิจารณาว่าองค์กรใดจะเป็นองค์กรของผู้บริโภคที่มีสิทธิรวมตัวกัน จัดตั้งส่วนราชการของผู้บริโภค ก็มีความสำคัญไม่น้อยไปกว่ากัน

^{๒๕} พระราชบัญญัติการจัดตั้งส่วนราชการของผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๑๖, มาตรา ๑๙

^{๒๖} พระราชบัญญัติการจัดตั้งส่วนราชการของผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๑๖, มาตรา ๑๖